

Someteatterimme

ethän Mona Lisa -hymyyn maalattu teatterinaamio kasvoilla näyttele punasamettisille penkeille joilla kolmannen näytöksen huippukohtarepliikkejä on kuulemassa enää kummitukset

ethän punasamettiin verhoutuneena varasta renessanssihymyäsi ja postaa someen kuin se olisi kasvoillani joilla näet hopeisen hohteen
väärärajapiirteinä savurenkaina

emmehän enää hengittäisi olemuksiamme vesihöyrynä tekeytyen teatterikummituksiksi

ethän myötäeläjänä kadehtien katso sivuun kuolleesta käsikirjoituksesta
eloonherätettyä dialogia maskeeratun vastanäyttelijäni kanssa

ethän ruusuin ja liekehtivin sydämin kommentoi roolisuorituskuvasi vaikken
vesisateessa irti varisevan öljymaalin alta tunnistaisi jos kävelisit vastaan
emmehän enää tyydy otteeseen johon sormemme muodostuivat tuhkasta ennenkuin koskaan
tartuimme toisiamme käsistä

ethän mene polvistumaan yleisölle joka ei kutsunut sinua takaisin näyttämölle
aplodein

ethän harhauskoisesti tahri käyttäjätiliäni lempivärilläsi kun zoomaan
kameraa purppuraisen esiripun sulkeutuessa kuin veresi valuisi sen laskosten
juovilla
emmehän enää elä kuplassa jonka hengitys voi puhkaista

ethän jää olemuksesi kaikissa faaseissa näyttämön kulisseihin vuodattamaan sieluasi
nesteenä jolla musteen sijaan kirjoitetaan repliikkejä käsikirjoituksiin kun höyrynä
tiivistyt kattoon valonheittimien alle taittamaan monologien ääniaaltoja vasten
valtimoidesi reunoja

ethän iänikuisesti feedin verentahrimissa kuvissa huutomerkein huuda perääsi
ja kerro sinun kadonneen vesihöyryn leikitellessä kasvoillani kun aistin
syvyytesi toisten sieluttomissa kommenteissa
emmehän enää ole teatterissa

tartuthan minua kädestä:

kurouduthan irti somepersoonastasi

laskenhan maahan teatterinaamiosi

jäämmehän kahdestaan aution näyttämön parrasvalokeilaan

tartun sinua kädestä!

nimimerkki: aave